

ٹانا

ٹالان محمد مدد

٤٤

ألان محمد

به تهنیا له سهر شوستهی بهردهمی ماله که بیان دانیشتبوو، سهیری
 منداله کانی ده کرد که پیکه وه یاریان ده کرد و کاتیکی خوشیان
 به سهر دهبرد. هزی ده کرد بپرواته لایان و یاریان له گه لدا بکات،
 به لام منداله کان ره تیان ده کرده وه به وهی که هزیان پی نه ده هات،
 یاخود وردتر بلیم خویان لیوه به دوور ده گرت. هر چه نده هوکاری
 هم خو به دوور گرتنه شتیکی پوچ بوو، به لام مندال نابیت لی
 بگریت. بویه خویان لی به دوور ده گرت چونکه قزی نه بوو، به هوی
 دهرزیبه کیمیا ییه کانیه وه نه و قره زهر و دره وشاوهی که له
 رابردوودا هه یبوو له ده ستدا بوو. نه یده توانی به سه ریکی سماته وه
 بپرواته دهره وه، بویه باوکی قزیکی ده ستکردی ره شی بو کپی، به لام
 هم سوودی نه بوو به وهی که منداله کان هر لی دوور ده که وتنه وه.
 که تیگه یشت پرووی تیناکه ن و یاری له گه لدا ناکه ن، نه واپروژیکیان به
 توریهی که وایکردبوو چاوه کانی فرمیسیکیان پیدابیت قره
 ده ستکرده کهی خسته ناو سه تلی زبله وه. زوربهی پروژه کانی به و
 شیوهیه دهبرده سهر، به تهنیای له سهر شوسته که داده نیشت و
 به پرویه کی خه ماوییه وه سهیری منداله کانی ده کرد، به لام پروژیکیان
 هم گورا. له پر کورپک دهر که وت، گهنجیکی که شخه و جوان بوو،
 بینی که واپروده وده لی نزیک ده بیته وه. که به نه ندازهی
 پیویست نزیک بووه، نه واپرووی له و کرد و له سهر چوکه کانی
 وه ستا، دواتریش پاش که میک تیروانین زهرده خه نهی بو کرد.
 "ده بینم که نه و مندالانه یاریت له گه لدا ناکه ن، نه وه بوچی؟"

كە گوئیستی ئەو بوو، ئەوا كچه بچووكه كه خەم داىگرتەو و
سەرى نزم كردهو. بئ ئەو هیج شتێك بئ، ئەوا ئەو كلاووی كه
به رێكهوت ئەو رۆژه لەسەرى كردبوو لایدا و سەرى سماتەى
دەرخست.

"تەنیا به هۆى ئەو قژم نییە، ئەوا وهكو دیویك خۆم لئ بهدوور
دەگرن."

كوپه كه كه ئەمەى بیست، ئەوا زەرده خەنەیه كى میهرەبانى نواند و
گوئى: جا كئ پئویستی بهوانەیه؟ پئت چۆنه من یاریت له گەلدا
بكه م؟

كچه بچووكه كه به بیستنى ئەو رپووخسارى رپووناك بۆو و
چاوه كانى گەش بوونهو.

-به راستیته؟!

-به لئ، هەزت لئیه چ یارییهك بكهین؟

-هەزم به راکردنه، بۆیه پئت چۆنه تاكو سووچى كۆلانه كه راکهین؟

-زۆرباشه، كهوايه با برۆین.

دواى ئەو هی كه هەردووکیان رۆیشتنه ناوهندى رێگایه كه و له
شوینی خۆیان وهستان، ئەوا ئاماده بوون بۆ پئشبركئ بچووكه كه یان.

کچه بچووکه که له و کاته دا زۆر تامه زرۆ بوو، ئەوا به دهنگی
خیرا و پر له دلخۆشییهوه رووی له و کرد و گوتی: که گه یشتم به
ژماره سی، ئەوا دەستپێدهکەین، تیگه یشتیت؟
-تیگه یشتم.

-زۆرباشه، یهک، دوو...

نه گه یشت به ژماره سی که له پر رایکرد و کورپه گه نه که ی
جیه یشت.

"هی، ئەمه دادپهروه رانه نییه!" کورپه گه نه که به پیکه نینه وه ئەمه ی
گوت.

له گه ل گوتنی ئەمه، ئەوا به دوای کهوت، به لام پئی نه گه یشته وه. تا کو
گه یشته سووچی کۆلانه که، ئەوا کچه بچووکه که له میژ بوو ئاههنگی
گیرابوو.

"له راکردندا باش نیت به ریز... ئەری ناوتم نه زانی؟ من (ئانا)م."

له کاتی کدا که به هه ناسه سوارییه وه لای کچه که وه ستابوو، ئەوا بو
ماوه یهک بیدهنگ بوو و پشووی دا.

"ته من، ناوم (ته من)ه. به راستی خیرایت، هه رچه نده به فیل
یاریه کهت برده وه، به لام به راستی خیرایت.

کچه بچووکه که به بیستنی ئەمه پیکه نی.

له كاتيڭدا كه هەردوو كيان له سووچى كۆلانەكەو وەستابوون، ئەوا
دايكي ئانا دەرکەوت و بانگى كرده وە بۆ مألەو.

"ئەو دايكە، پيويستە برۆم. سوپاس بەرپز، كاتيڭى خۆشم بەسەر
برد، هيوادارم بەمزوانە يەكترى ببينەو."

دواي ئەوئى كه ئانا ماللاويى ليكرد و دووركەوتەو، ئەوا كورە
گەنجەكە زەردەخەنەيەكى دلتهنگ كەوتە سەر ليۆهكانى و بە
دەنگيڭى نزم گوتى: بەلئى (ئانا) ي ميهربان، بەمزوانە يەكترى
دەبينەو.

دواي حەفتەيەك، ئەوا بارودۆخى ئانا تيڭچوو، شيرپەنجەي
خوينەكەي كەوتبوو كۆتا قۆناغەو، ئەمەش بوو بوو بە هوئى ئەوئى
كه رۆژيڭيان لەسەر سفرەي نانخواردن بئى هوئش بيئت و سەرى
بكهويته سەر زەوى.

دايک و باوكى كه له حالەتيڭى تايبەتدا بوون، حالەتيڭ كه هيچ
كەسيڭ نايەويئت تييدا بيئت، ئەوا برديان بۆ نەخۆشخانە.
پزىشكەكە پيى گوتن كه له ئيستاذا هيچ چاره سەريڭ نيبە تەنيا
ئەو نەبيئت كه نزا بكەن و له خودا بپارپينەو تاكو تەندرووستى
باشتر بيئت. دايك و باوكى ئانا كه گويبىستى ئەو بوون، ئەوا
جيهانيان تاريك بوو، چاوهكانيان وەكو كانياويڭ فرميسكى پيدا هات
و كەوتنە سەر چۆكەكانيان. له ماوئى ئەو سئى رۆژەي كه ئانا له
نەخۆشخانە بوو، ئەوا دايك و باوكى بۆ چركە ساتيڭيش جييان

نه هیشت، به گریانه وه نزیان بۆ ده کرد و له خودا ده پارانیه وه، له قولایی دلپانه وه له خودا ده پارانیه وه تاكو مندا له كه یان چاك ببیته وه و دووباره زه رده خه نه بکه ویته وه سه ر لیوه کانی.

كات رۆیشت و ئانا هه ر به بی هۆشی مایه وه، به لام بۆ رۆژی سییه م که به ته نیا له ژووره سارد و داخراوه که بوو چاوه کانی کردنه وه. چاوه کانی به بی هیزی کردنه وه و بۆ ساتیک هه موو شتیکی به ته لخی بینی، دواتر ورده ورده ته لخییه که نه ما و بینی بۆ گه راپیه وه. بینی که به ته نیایه، سه ری بۆ لای راستی سووراند تاكو بزانیته له کوپیه و دایک و باوکیشی له کوین. که سه یری لای راستی کرد، ئه وا له په نجه ره ی نزیک ده رگایه که وه دایک و باوکی بینی، بینی که دایکی وا ده گریته و باوکیشی دلنه وایی ده داته وه، نه یزانی هۆکاری ئه وه چیه. ویستی بانگیان بکات، به لام نه یتوانی، دهنگی گیرابوو. دواي ئه مه چاوه کانی به ژووره که دا گپرا، خپرا بۆی ده رکه وت که له نه خۆشخانه یه. له کاتی که دا که چاوه کانی به ژووره که دا ده گه ران، ئه وا چاوی به که سییک که وت، که سیکی چاوه روان نه کراو. وه کو ئه وه ی که به شیوه یه کی جادوویی هاتیته بۆ ئه وی، ئه وا کوره گه نجه که له به رده می وه ستا و به روویه کی غه مگینه وه سه یری کرد.

"سلوا ئانا، منت بیره؟"

ئانا كه به بينى ئه و دلخوش بو، ئهوا به دهنگىكى كز و بى هيز
وهلامى دايه وه.

"بهل... بهلى، تو... تو... تو (تهمن) يت."

كوره گه نجه كه به بيستنى ئه مه زرده خه نه يه كى بچووك كه وته سهر
ليوه كانى.

-خوشحالم كه منت بيره.

-ليره... ليره چى ده كه يت؟

له گه ل گوتنى ئه مه، ئهوا تووشى سووكه كو خه يه كى بيدهنگ بو،
دواتر گه رايه وه سهر بارى ئاسايى.

"هاتووم تاكو ئازاره كه ت نه هيلم (ئانا) مىهره بان، ئيستا كاتى
ئه وه يه كه له گه لم بييت."

ئانا نه يده زانى مه به ستى له و قسانه چيه، بويه برويه كانى كه ميك
به رز كردنه وه وه كو ئه وه ي ئيستا پرسيارىك بكات.

-له راستيدا نوم تهمن نييه (ئانا) مىهره بان.

-ئه ي ناوت چيه؟

كوره گه نجه زياتر لىي نزيك بووه و له لاي سهرى وه ستا.

-من مهرگم.

-مەرگ؟

-بهئى (ئانا)ى مېھربان، من ئەو مەرگەم كە ھەمووان لىي دەترسن
و دەيانەوئىت خۇيان لى بەدوور بگرن. پىم بللى (ئانا)ى مېھربان،
ئايا تۆش لىم دەترسىت؟

ئانا بە تەواوى نەيدەزانى ئەو چى روودەدات، ئەمەش چاوەرپوانكراو
بوو بەوھى لە كۆتاييدا كچىكى ھوت سالان بوو.

"نەخىر، لىت ناترسم، تۆ تاكە كەسىك بوويت كە ئامادەبوويت
يارىم لەگەلدا بكەيت، تۆ كەسىكى باشىت."

دووبارە تووشى كۆخە بۆو، ئەم جارەيان سەرىشى بە شىوھىكى
توند لەگەل ئىشا.

-گوتت كە دەتوانىت ئازارەكەم نەھىلىت، ئايا دەتوانىت ئەو
بكەيت؟

-بهئى (ئانا)ى مېھربان، بهئى.

-كەوايە ئازارەكەم لابیە.

-بۆ ئەوھى چىتر ئازار نەچىژىت، ئەوا پىويستە لەگەلم بىت.

-بۆ كوئى؟

-بۆ جىھانەكەى تر.

-جيهانه كەي تر؟

-بەلئى (ئانا)ى مېھرەبان، بۇ جيهانه كەي تر.

-ئەو چ جۆرە جيهانئىكە؟

-جيهانئىك كە تئيدا ھەرگىز ئازار و نارەحتى بەرۆكت ناگرئىت.

-شويئىكى جوان ديارە، كەوايە ئەگەر لەگەلت بئىم بۇ ئەو شوئىنە

جوانە، ئەوا چىتر ئازارم نامئىئىت؟

-بەلئى (ئانا)ى مېھرەبان.

-حەزم لئىيە ببىنەم، ئايا دەتوانم باوك و دايكىشم لەگەل خۆم بئىنەم؟

-نەخىر (ئانا)ى مېھرەبان، ئئىستا كاتى ئەوان نەھاتووە.

-بەلام ئەگەر لەگەلم نەبن، ئەوا بىريان دەكەم.

-دەزانەم، بەلام كات لەوئى خىراتر تئىدەپەرئىت، بۆيە دايك و باوكت

پاش ماوئىيەك دەگەنە لات.

بۇ ماوئىيەك بئىدەنگ بوو، بىرى لەو قسانەى مەرگ دەكردەو،

نەيدەزانى كە ئايا لەگەلى بچئىت يان نا. دواى بىرکردنەوئىيەكى زۆر،

ئەوا بىريارى خۆى دا.

"زۆرباشە، لەگەلت دئىم، بەلام ناتوانم لەسەر جىگايەكەم ھەستم."

کوره گه نجه که دهستی له سهر سه ری دانا و به زه رده خه نه یه کی
میهره بانه وه گوتی: پیویست ناکات هه ستیت.

له گه ل گوتنی ئەمه، ئەوا روحی له جهسته دهرهینا و دواتر له لای
خوی وه ستاند.

"هه ست به چی ده که ییت؟"

ئانا که له و ساته دا له سهر پییه کانی وه ستابوو و بوو بوو به روح،
ئەوا سهیری لاشه ی مردووی خوی کرد که له سهر جیگایه که درێژ
بوو بوو.

"چیتر هه ست به ئازار ناکه م! که سهیره، ئەوه منم که له سهر ئەو
جیگایه درێژ بووه!"

له گه ل گوتنی ئەمه، ئەوا له پیر گوئیان له دهنگی ئامیریک بوو، ئەوه
ئامیری پیوه ری دل بوو که دهنگی لیوه دههات. هه ر که روحی
دهرهات و دلی له کار کهوت، ئەوا ئامیره که ئەو دهنگه تیژه ی
لیوههات. له گه ل بیستنی دهنگه که، ئەوا مه رگ دهستی بچووکی
(ئانا) ی گرت و به ره و ئاسمانه کان بهرز بوونه وه، به م شیوه یه ئانا
جیهانی مرۆفه کانی جیهیشت و به ره و جیهانیکی تر به ریکه وت،
جیهانیکی نادیار.

دوای چهند چرکه یه کی که م، ئەوا دایک و باوکی ئانا به پاکردنه وه
هاتنه ژووره وه، دیار بوو که ئەوانیش دهنگه که یان بیستبوو.

"ئانا! ئانا! بچكۆله كەم ئانا! ئەحمەد بېرۆ بانگى دكتورەكان بگە، بېرۆ بانگيان بگە ئەحمەد."

دوای چەند ساتيک بەسەر ئەمەدا، ئەوا باوكى ئانا لەگەڵ دكتوريک و دوو پەرستار دەرکەوت. دايک و باوكيان دوورخستنهوه و کارەبايان لە سنگى ئانا دا، جاريک، دووان، سييان، بەلام سوودی نەبوو، دلى چيتر کارى نەدەکرد. کە بى ئوميد بوون، ئەوا يەكيک لە پەرستارەكان قوماشيکی سپى هيئا و بەسەر رووخسارى (ئانا)ى دادا.

دایكى ئانا كە ئەو ديمەنەى بينى، ئەوا پرى دايە لاشەى كچە مردوووەكى و باوەشى لى دا.

"ئەمە مەحاله، ئەمە مەحاله! ئەو نەمردوو، دووبارە بپيشكنن، دووبارە بپيشكنن، كچەكەم نەمردوو، كچەكەم نەمردوو!"

دواتر ئەحمەد هات و دوورى خستەوه، بە دوو چاوى پر لە فرميسكەوه باوەشى پيدا كرد و كەوتنە سەر زەوى.